

дѣтето; училището е свѣтътъ, но единъ свѣтъ по добъръ отъ сжщинский свѣтъ; защото е справедливо и благосклонно.

Но като защищавамъ училището, далѣчь съмь отъ мисльта да се изостави семейството. Училището безъ семейството е една варварска и скотска система и азъ много повече прѣдпочитамъ семейството отъ училището. Често съмь въздициалъ като съмь гледалъ момчета дошли отвъдъ моретата, изоставени по цѣли години на студената училищна дисциплина, безъ другъ отдихъ освѣнъ рѣдкото посѣщение на нѣкои равнодушни приятели. Нѣма съмьѣние, че науката е добра, но и да бѣше още по добра, не съмь дали заслужва да се купува съ такъва цѣна. Безъ семейството, училището не е само варварска, но и безсилна система. Семейството е опората на училището: безъ семейството, то е безсилно. И, дѣйствително, страхътъ си има границитѣ, и понеже тѣлѣсното наказание е справедливо задрѣтено, съ какво ще можешъ да заплашишь дѣтето което на се надѣва на нищо? И самий срамъ си има границитѣ, защото дѣтето много скоро навикнува да не се черви прѣдъ учителитѣ и другаритѣ си, но то трѣбва ва бжде много развалено, та да не се черви и прѣдъ родителитѣ си. Понеже дѣтето не може да се накаже безъ семейството, то не може и да се награди безъ него. Най добрата награда която дѣтето въ училището желае е да излѣзе отъ него. Ако не можешъ да му дадешъ тѣзи надѣжда, ти не можешъ да направишь нищо на него; даже излизанието у равнодушни приятели е една недостатъчна награда. Онова което е добро, което е